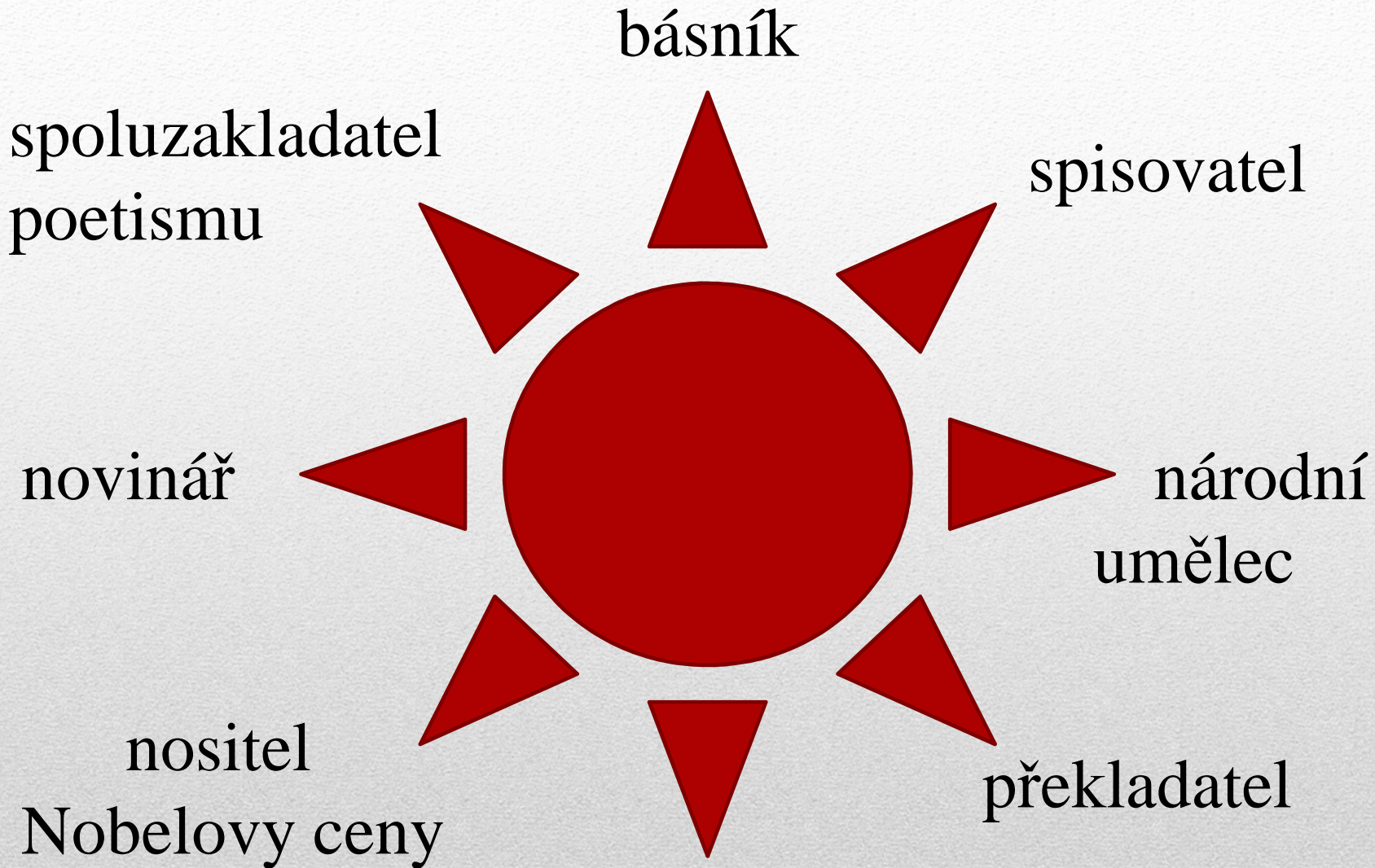

Název školy:	Základní škola, Hradec Králové, M. Horákové 258
Autor: (nepovinné)	Mgr. Iva Myšková
Název:	VY_32_INOVACE_16_12C_Jaroslav Seifert
Téma:	Portréty českých spisovatelů
Číslo projektu:	CZ.1.07/1.4 .00/21.2575

Anotace: Prezentace je zaměřena na osobnost básníka a spisovatele Jaroslava Seiferta. Žáci se seznámí se základními údaji z jeho života a díla.

UŽ VÍŠ?

JAROSLAV SEIFERT

23.9.1901 **Praha**

10.1.1986 **Praha**

A handwritten signature in cursive script, reading "Jaroslav Seifert". The signature is written in dark ink on a light background. A red horizontal line is positioned below the signature.

Život v kostce

- studoval na několika gymnáziích (studia nedokončil – neomluvené hodiny)
 - 1921 vstup do KSČ
 - 1929 vyloučen z KSČ – podepsal Manifest sedmi
 - 1949 zanechal žurnalistiky – věnuje se výhradně literatuře
 - 1968 – 1970 předseda Československého svazu spisovatelů
 - patřil mezi první signatáře Charty 77
-

-
- 1984 Nobelova cena za literaturu (přebírala dcera Jana)
 - redaktor mnoha novin a časopisů (Rudé právo, Rovnost,)
 - vedl literární časopis Kytice (po roce 1945)
 - 1986 umírá – státní pohřeb v Rudolfinu – vyloučena rodina
 - církevní rozloučení v břevnovském kostele sv. Markéty (dohled policie)
 - pochován v Kralupech nad Vltavou
-

Období poetismu

Na vlnách TSF (Télégraphie sans fil, tj.rozhlas) – oslava dokonalé techniky, světa

Poštovní holub – láska k matce a domovu, pocity skepse, tragiky, ale i nostalgie

Jaro, sbohem – ohlasy na nastupující
fašismus

Válečné období

Zhasněte světla – vlastenecká poezie, obava o osud země, reakce na mnichovskou zradu

Vějír Boženy Němcové – obrací se na českou spisovatelku, přirovnává ji k obrazu vlasti

Poezie po roce 1945

Přilba hlíny – vzdává dík osvoboditelům,
radost z Pražského povstání, osvobození

Šel malíř chudě do světa –
verše k obrázkům Mikoláše Alše

Píseň o Viktorce – pojednává o osudu
Viktorky a její autorky B. Němcové

Maminka — vzpomínky na dětství, na maminku, která dokázala udělat domov krásným, i když byli chudí

První dopis mamince

Už vím, dám dopis na zrcadlo
či do košíčku na šití,
však žel mě nenapadlo,
co psát, jak dopis začítí.

Maminko moje milovaná,
a v zubech konec násadky,
přemýšlím, stránka nenapsaná
čeká a čeká na řádky.

Přeji Ti dnes v den Tvého svátku
- ve slově Tvého velké T,
no vida, už mám druhou řádku
a pokračuji ve větě:

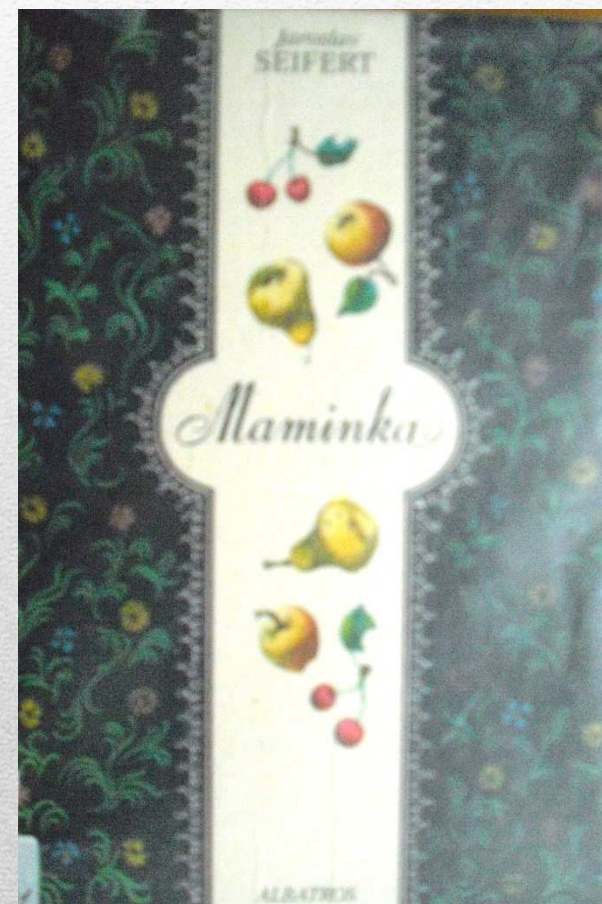
Štěstí – po t se píše ě –
a zdraví – a pak selhává
už nadobro má fantazie,
tak přízemní a kulhavá.

Ilustrace Jiří Trnka

A trhám papír, muchlaje ho
- maminka stojí nad válem
a chystá něco voňavého –
a v odhodlání zoufalém

Přibíhám k ní, tiskne mě k sobě,
očima, mlčky, ptá se mě.
Pak zamoučněné ruce obě
zvedly mě rychle ze země.

Slovo na závěr

„Jestliže Halas slova svých veršů svíral a tiskl, jak by je téměř škrtil, aby vydala ještě víc, než co v nich bylo na první pohled ukryto, já naopak! Slova, která mi přivál vítr otevřeným oknem, nosil jsem ve dvou zaklopených dlaních, abych jim nesešel pel!“

SEIFERT, Jaroslav. Maminka: Výbor básní. Praha: Albatros, 1985. ISBN 13-811-85.

Vlastní autorčin archív

http://cs.wikipedia.org/wiki/Jaroslav_Seifert

http://cs.wikipedia.org/wiki/Soubor:Signature_of_Jaroslav_Seifert.jpg

http://cs.wikipedia.org/wiki/Soubor:Jaroslav_Seifert_1931.jpg
